

Nevěřící Jirka klade přímé otázky a zdá se, že chce slyšet jasné argumenty! To je scéna, která v některých věřících budí děs a která bývá důvodem, proč ve vztahu k nevěřícím neprojevují žádnou iniciativu: „Nevím, co bych jim odpověděl!“

Prozradím Ti tajemství, které mě na biblické škole v předmětu „apologetika“ neučili.

(**Apologetika** se podává jako „obhajoba víry“ a většinou se chápe jako zásobník odpovědí na obvyklé těžké otázky nevěřících.)

Tady je moje tajemství mnohokrát vyzkoušené s mnoha různými nevěřícími Jirky: I když na některé otázky svých přátel mám odpovědi dobře promyšlené a ze zkušenosti vím, že perfektně fungují, často je vůbec **nevyslovím!** Nejdřív pečlivě naslouchám, dívám se mu do očí a s modlitbou přemýšlím: **Proč se vlastně ptá?** Proč klade právě tuto otázku? Na co se ve skutečnosti ptá? Je to vůbec otázka? Někdy se nejdřív sám svého Jirky s laskavostí doptávám: „Jak to myslíš?“ „Ty s tím máš nějakou zkušenost?“ „Co že tě napadla taková otázka?“

Někdy už na první pohled sleduji opravdové **hledání**. To jsem moc rád! Jindy otázka bývá formou **sebeobrany**. Jirka se mým pokojem a mojí vnitřní jistotou, která ze mě vyzařuje, cítí rozhozený! Docela často se do tázací formy zahaluje snaha získat **převahu**. Otázkami se mě snaží zatlačit do kouta. Nejednou jsem zažil otázku, která byla zamýšlena doslova jako **útok**. Jindy je to jen **provokace** – takový „rýpanec“. Útoky ani provokativní otázky povětšinou nevyřeší chytrá odpověď. A tak reaguji jen úsměvem a laskavostí. Mnohdy úplně bez slovní odpovědi!

Tady Ti řeknu, že od doby, co jsem se svými nevěřícími Jirky začal jednat **s přesvědčivou a hluboce pravdivou úctou** vůči nim a s nebývalou laskavostí, od té doby ty různé obranné, útočné i provokativní projevy mých nových kamarádů v podstatě vymizely. Převládají hlavně hledající dotazy.

Možná se podivíš, ale **na typu Jirkových otázek se významně podílí můj tón řeči a hlavně můj postoj**, s jakým k Jirkovi přistupuji. **Tvůj postoj úcty a laskavého zájmu se Jirkova nitra dotkne víc, než vymakaná apologetická odpověď.**

Dnes povětšinou odpovídám jen na skutečné otázky. Tedy když cítím, že dotaz odráží Jirkovo hledání a zájem. Pak se mu rád stávám **průvodcem v jeho hledání**. Jako průvodce v jeho hledání od suché argumentace s radostí a cíleně přecházím k osobním zážitkům s Ježíšem

nebo k zážitkům někoho jiného s živým Ježíšem, včetně zážitků biblických postav. Zážitky bývají totiž silnější, než jen „logická“ argumentace! I když i ta je pro hledající důležitá a užitečná.

Případně použiji některé ze svých podobenství, či jiných nástrojů, které Ti v těchto lekcích předkládám. A když se dostaneme kousek dál, pak samozřejmě přichází na řadu Boží slovo.

Podstatné je, že pro účinný duchovní rozhovor o Ježíši **nemusím zodpovědět všechny Jirkovy otázky!** To se pro mě stalo nesmírně osvobozujícím! I když odpověď mám, zvažuji, jestli mu ji poskytnu. **Když odpověď nemám, nevadí!** Pán Ježíš otázky některých lidí taky nechával nezodpovězené! (Např.: Matouš 19:16–21; 22:41–46; Marek 3:2–5; 9:31–32; 13:3–7; 14:61) Rozhodně ne proto, že by Mu chyběly správné odpovědi!

Slovo „nevím“, určitě není to první, co bych v Jirkovi chtěl zanechat! „Přemýšlej se mnou,“ řeknu občas na jeho otázky a upřímné pochybnosti. Mimochodem, dotaz, na který teď právě nemáš jasnou odpověď, může být výborným háčkem pro příště! „Jirko, přemýšlel jsem o tvou otázce a dospěl jsem k tomu, že...“ a teď něco. Když nevím nebo váhám, často s úsměvem přímo řeknu: **„Díky, velice jsi mě inspiroval! Teď mám o čem přemýšlet...“**

Souhlasím, že opakované otázky nevěřících je dobré si promyslet a mít připravené odpovědi. Do tvorby odpovědí na reálné dotazy, které jsi od svých kamarádů opravdu slyšel, zapoj svého věřícího partáka nebo i další zkušenější přátele. Abys ovšem zjistil, na co se tvoji nevěřící kamarádi opravdu ptají, musíš s nimi **nejdřív sdílet živého Ježíše**. Jinak to budou **jen náboženské kecy**. Pokud budeš živého Ježíše sdílet **osobně, sám za sebe**, odhaduji, že otázky Tvých kamarádů nebudou těžce teologické ani vědecké. Budou spíš osobní, hluboké, zkoumavé, budou se ptát Tvůj vnitřní život s tím Ježíšem. Za takové otázky buď velmi vděčný. V odpovědích jim otevírej svoje nitro...

*Pane Ježíši, pozorování Tvých reakcí na otázky lidí okolo Tebe je pro mě velkou inspirací.
Díky.*